

ה"ט 39800/12/20 - אורי גינות נגד אמיר צומבר

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 39800-12-20 גינות נ' צומבר

לפני	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
המבקש	אורי גינות
נגד	
המשיב	אמיר צומבר

החלטה

(1) מונחת לפני בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת" או "החוק").

(2) דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 17.12.2020 ודיון במעמד שני הצדדים התקיים ביום 24.12.2020. בדיון במעמד צד אחד ניתן צו ארעי אשר אוסר על המשיב לאיים, להטריד, לפגוע בפרטיות או בשלוות החיים של המבקש ובני משפחתו. כמו כן, נאסר על המשיב ליצור קשר כלשהו עם המבקש או עם מי מבני משפחתו.

(3) המבקש ואשתו, טוענים בין השאר, כי המשיב - שהוא שכנם - נגדפוס חוזר של תקיפות פיזיות, שולח מכתבים או הודעות "שטנה", וגם מפנה כלפיהם וכלפי ילדיהם איומים. המבקש מייחס למשיב גם ניסיון פריצה לדלת דירתו, השחתת רכוש פרטי, פגיעה במרחב הציבורי המשותף בבניין שבו מתגוררים שני הצדדים, וגם שימוש שלא כדין בחשמל המשותף בבניין, ועוד. המבקש עותר גם לכך שהמשיב לא יתקרב לגן הילדים שבו נמצאים ילדיו.

(4) מנגד, המשיב מכחיש את טענות המבקש ואשתו נגדו. המשיב טוען, בין השאר, כי הוא מתגורר בדירתו, מתחת לדירת המבקש. הוא הבעלים של דירתו (של המשיב) מזה כ-50 שנה והוא נמצא ביחסים טובים עם יתר השכנים. המשיב טוען כי הבקשה באה על רקע תלונות רבות שלו כנגד המבקש ומשפחתו נוכח רעשים שבוקעים מדירתם בשעות לא שגרתיות (הליכה על הרצפה בנעלי עקב, זריקות ועוד). לדבריו, רעשים אלה מעירים אותו משנתו. עוד לדבריו, המבקש ומשפחתו צועדים בדירתם באופן מכוון כדי להפריע לו, ובאחת הפעמים אשתו של המבקש אף זרקה לעברו שתי צנצנות ואיימה עליו. המשיב טוען, כי הפסיק להתלונן במשטרה נגד המבקש שכן התברר לו שתלונות אלו חסרות תועלת.

(5) שמעתי את הצדדים בדיון לפני מיום 24.12.2020, התרשמתי מדבריהם ונתתי את דעתי לטענותיהם.

למעשה, מטיעוניהם עולה התמונה הבאה: המבקש מתגורר עם משפחתו בדירה מעל דירת המשיב שבה מתגורר לבדו. מטבע הדברים, דירה מאוכלסת ביותר מנפש אחת וביניהם ילדים קטינים, באופן הגיוני וטבעי עלולים לבקוע ממנה רעשים. השאלה אם רעשים אלה הם חוזרים ונשנים, מידת העוצמה שלהם והאם לא קיים להם הצדק סביר. בנדון דנן, טענת המשיב לפיה המבקש ואשתו נוהגים באופן מכוון כדי להפריע לו בשעות לא שגרתיות, אינה משכנעת מספיק. כך למשל, לפי דברי המשיב מדובר בהליכה בשעות הבוקר מחמש עד שמונה (שורות 29-30, עמוד 4). ברם, נראה לכאורה שאלה הן שעות אשר בהן אדם קם משנתו כדי להיערך ליום עבודה ולהכין את ילדיו לבתי הספר. המשיב השמיע בדיון הקלטה ובה נשמעות מעין דפיקות. לא התרשמתי כי מדובר ברעש חריג, וגם לא התרשמתי כי מדובר במעשים קבועים מצד המבקש ומשפחתו. כמובן, ככל שהמשיב סבור, כי בוקעים רעשים קבועים ובלתי סבירים מדירת שכנו, סלולה הדרך לפניו לנקוט בהליך המשפטי המתאים לבירור טענותיו.

(6) לעומת המשיב, דברי המבקש ואשתו בדיון, הותירו רושם מהימן ולפיהם המשיב פוגע בשלוות החיים שלהם ומתנהג כלפיהם בצורה שיש בה להפחיד אותם. המבקש העיד בדיון כי הוא ומשפחתו (אשתו ושני ילדיו) עושים שימוש סביר בדירתם ואף מנסים להגביל את צעדיהם "כמה שיותר"; לדבריו: "אנו מנסים לעשות הכי טוב" (שורות 4-5, עמוד 6) וכי ניסו להסביר זאת למשיב. אשתו של המבקש אף היא העידה: "אנחנו מנסים הכי טוב שאנחנו יכולים בתוך הנסיבות זה לא אישי. אני באמת חסה על שנתו, אני חסה על כבודו, מה שאני לא מקבלת חזרה" (שורות 2-3, עמוד 7). המשיב אמר בדיון: "לא יתכן שאדם לפני שיצא לעבודה הוא ינעל את הנעלים ויעשה רעש במשך שעה שלמה. הורס לי את הלילה זה כן נחשב זדון ואי מחשבה והתחשבות בשכנים ובי" (שורות 5-6, עמוד 7). להתרשמותי, סוגיית הרעש הנטען יש בה להסביר את היחס של המשיב כלפי המבקש ומשפחתו, וכאמור, לא הוכח על-ידי המשיב שקיים רעש בלתי סביר.

(7) יש לציין כי בדיון עצמו, ניתן היה להתרשם גם מתנהגות אימפולסיבית מצד המשיב כלפי המבקש ואשתו עת התפרץ לדבריהם (שורות 23 ו-27 בעמוד 5; ראו גם שורות 35-36, עמוד 6). עוד עלה מטיעוני הצדדים, כי ניתן בעבר בהסכמתם צו הדדי שמונע יצירת קשר ביניהם [ה"ט (שלום - י-ם) 42638-05-20 גינות נ' צומבר].

(8) לאור האמור, על מנת להרגיע את הרוחות ולמנוע חיכוכים בעתיד, קובע בזאת כי הצו הארעי יהפוך לצו קבוע ולפיו נאסר על המשיב לאיים, להטריד, לפגוע בפרטיות או בשלוות החיים של המבקש ובני משפחתו. כמו כן, נאסר על המשיב ליצור קשר כלשהו עם המבקש או עם מי מבני משפחתו. ככל שברצון המשיב לפנות למבקש בכל מה שנובע מיחסי השכנות והשימוש ברכוש המשותף, המשיב יוכל לעשות כן אך ובלבד באמצעות צד שלישי שיהיה מקובל על המבקש או באמצעות עורך-דין.

(9) הצו הזמני יעמוד בתוקף למשך שישה חודשים.

(10) יתר טענות הצדדים לעניין השימוש ברכוש המשותף ותשלומי ועד הבית - מדובר בסוגיות אזרחיות ומקומן להתברר בהליכים המשפטיים המתאימים.

(11) בשולי ההחלטה אך לא בשולי חשיבותה, בשים לב לכך שהצדדים הם שכנים, בית המשפט קורא להם כי ככלל, מוטב לנהוג באיפוק ובאופן מכבד וכן לנסות לשמור על שכנות טובה.

(12) שימת לבם של הצדדים מופנית לכך כי ניתן להשיג על החלטה זו בהליך ערעורי לפני בית המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות - להודיע לצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, י"ג טבת תשפ"א, 28 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.